

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 487/2022

12.05.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање правде из члана 336б став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Наде Јовелић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 600/17 од 04.12.2020. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 47/21 од 15.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 12.05.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Наде Јовелић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 600/17 од 04.12.2020. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 47/21 од 15.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 600/17 од 04.12.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела ометање правде из члана 336б став 2. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда, тако што му је суд утврдио казну затвора у трајању од десет месеци и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од две године и шест месеци, не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем и паушал одређен у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 47/21 од 15.03.2022. године, одбијена је жалба браниоца окривљеног АА као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Нада Јовелић, због повреде закона из члана 439. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, те правноснажне пресуде у целини укине и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи у целини побијане пресуде првостепеног и другостепеног суда и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП истичући да у конкретном случају нису остварена обележја кривичног дела ометање правде из члана 336б КЗ, уз образложење да се вршење судијске функције не може обављати ван зграде суда, с обзиром да судија врши судијску функцију у згради суда у току радног времена.

Кривично дело ометање правде из члана 336б став 2. Кривичног законика чини онај ко увредом, силом, претњом или на други начин омета или спречи судију, јавног тужиоца, заменика јавног тужиоца или адвоката у вршењу судијске или тужилачке функције, или адвокатске службе.

По налажењу Врховног касационог суда, чињенични опис дат у изреци првостепене пресуде садржи све чињенице које представљају законска обележја кривичног дела ометање правде из члана 336б став 2. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом. Објективна обележја се односе на радњу извршења, која се састоји у томе што је окривљени у судској јединици Основног суда у Сремској Митровици, под дејством алкохола, увредом, дрским и безобзирним понашањем ометао судију Основног суда у Сремској Митровици, у судској јединици у Иригу, у вршењу судијске дужности, а тако и субјективна, која се односе на његову способност да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима која ја била умањена, али не у битном степену, при чему је окривљени био свестан забрањености свог дела.

Неосновани су наводи захтева за заштиту законитости да судија није обављала судијску дужност у време описано у изреци пресуде, јер обављање судијске дужности подразумева поступање судије у судници и судијску активност мимо суднице, односно поводом обављања послова судије, као што је то и другостепени суд у својој пресуди навео.

Стога су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, истичући да у конкретном случају нису остварена обележја кривичног дела ометања правде из члана 336б став 2. Кривичног законика, оцењени као неосновани.

Поред наведеног, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче да је закон повређен на штету окривљеног из разлога прописаних чланом 170. став 4. КЗ, мада кривично дело из члана 170. КЗ није ни било предмет кривичног поступка. Бранилац указује да речи које је окривљени критичном приликом упутио оштећеној – судији, нису дате у намери омаловажавања поступајуће судије, већ у одбрани свог права, односно заштите оправданих интереса око

преузимања предметног оставинског решења. На овај начин бранилац полемише са чињеничним стањем утврђеним у побијаним правноснажним пресудама и износи сопствену оцену доказа и закључака и правне квалификације кривичног дела, који су супротни оцени, чињеничним утврђенима и закључцима нижестепених судова, на који начин бранилац заправо указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену изнетих навода, јер повреде закона из члана 440. ЗКП, нису повреде прописане у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Наде Јовелић, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић